

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAREN zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Gudarien etorbidea, z/g 20140 Andoain

Gabonetan ala urte osoan?

Leire Uria • MUNGIA

Urtarrilean gaude, urte berri bat hasi dugu. Jada, Gabonak urrun utzi ditugu. Eta haiekin batera, apaingarriak, turroiak, opariak, bazkari amaiezinak... eta ez al dugu ahaztu solidaritatea ere? Gabonetako beste elementu bat bihurtu ote da? Orain gogoan ditut telebista kateek egindako telemaratoiak eta gala espezialak, kirolariek haur ospitaletara egindako bisitak...

Teleberrietan gure poztasun eta alaitasuna bizi ez duten haien aurpegiak erakutsi dizkigute eta, noski, gure bihotzak hunkitu dituzte.

Baina jada ez gara kezkatu behar, Gabonak pasatu dira, eta haiek dakarten erru-

dun sentimendu hura ere bai. Hedabideetan ez ditugu ikusi, entzun eta sentitu azken egun hauetan gosez hil diren ume horien negarrak. Ez da garai ona solidaritatea saltzeko.

Gure eginbehar nagusietara itzuli gara, urte berriko proposamen eta esperantza berri haiek beharbada ahaztu ditugularik. Apuntatu gara gimnasio hartara, hartutako kilotoak kentzeko asmoz, baina zenbat egunetan joan gara? Urtarrilaren zazpia agertzen denean gure egutegietan mundua normalitatera itzultzen dela dirudi. Ez daukagu astirik ezer ez duten horiek entzuteko ere; zelan demontre lagunduko ditugu? Zenbat alditan agertu ote dira haien aurpegiak hedabideetan azken egun hauetan? Justua al da Gabon aldian bakarrik oroitzea haietaz? Batzuk esango zuten gutxienez al-

di hori dedikatzen diegula, baina nahikoa al da gure kontzientziak libratzeko?

Derbi baten ondorioak

Iban Sarasola • HERNANI

Gutun hau honakoa argi eta garbi salatzen idazten dut: Larunbat gauean San Mames futbol zelaian egon nintzen, Athletic eta Realaren arteko partida ikusten, nahiz eta ni futbolzalea ez izan. Futbol zelaitik oso triste, haserretuta, atsekabetuta ater nintzen, eta ez emaitzagatik — azken finean, niri berdin zitzaidan nork irabazten zuen —, baina guztiz lotsagarria iruditu zitzaidan jarraitzaileen portaera. Partida hasi orduko bai talde bateko bai besteko jarraitzaileak bata bestea iraintzen hasi ziren. Gauza bat adarra jotzea da,

baina oso bestelakoa iraintzea. «Jarraitzaile» eta «euskaldun» horiei honako hau esango nieke: ez al gara guztiok anai-arrebak? Ez al dugu gure herriak bere selekzioak eduki ditzan nahi? Derbia bezalako ekitaldiak gure eskubideak aldarrikatzeko erabili behar ditugu (selekzioa...) eta ez anai-arrebak iraintzeko. Derbia bezalako gauza polit bat suntsitu nahi dutenei honako hau esango nieke: mesedez, gelditu etxean. Gauza bat futbolzalea izatea da eta beste bat futbolak pertsona bat itsutzea. Benetan aukera ederrak galtzen ditugu gure eskubideak aldarrikatzeko. Bestetik, jokalariei honako hau galdetuko nieke: nola liteke aldi berean euskal selekzioarekin eta espainarrarekin jokatzeko? Hemen bata edo bestea aukeratu beharra dago! Gora Euskal Selekzioa!

montxo

galdeiozu... ?

IÑAKI
ARRATIBEL

Kirol medikua

Dopina txirrindularitzarekin lotu da batik bat, nahiz eta beste kirolean ere badagoen. Zergatik?

Mikel Rodriguez (Bilbo)

Nire ustez, bi kontzeptu daude gai horretan. Bate-tik, medikazioaren erabilera, oso kirol gogorra delako eta errekupeazioa garrantzitsua delako. Horrekin gauzak asko nahastu dira. Bestetik, txirrindularitza ez da oso kirol elkartua, txirrindulari bakoitzak bere aldetik doa eta kanpoko araudiekin beste kirolean baino gogorrago sartu dira. Futbolekin, tenisean... txirrindularitzan bezala, dopina dagoela ikusten ari gara, baina zailtasun handiagoak egon dira horiek neurtzeko. Badirudi txirrindularitza dopinaren kirola dela, baina horrek esan nahi duen gauza bakarra da txirrindularitzan neurri eta kontrol zorrotzagoak hartu direla.

Urtarrilaren 22tik aurrera **Jose Angel Aginaga • Sagardogileen Elkarte**ko lehendakaria izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako.

hirusta

Xabier Gantzarain

Animalia guztietan beldurgarriena

Larunbatean, gizakiengandik babesteko behar larri batek harrapatu zidan gogoia. Izan ere, gizakia da animalia guztietan beldurgarriena. Eta Bitoriano Gandiaga zenaren liburu bat irakurtzeari ekin nion:

«Gure portaera, gure funtzionamendua ez da itxura batean espero daitekeena. Itxura batean ontasuna maitatzeko, edertasuna miresteko, lagunartea atsegingarri egiteko, elkarri zoriontsu bizitzen laguntzeko eta, garena esan daiteke. Izan ere, ontasuna berez eta guztioi zaigu estimagarri; guztioi eta berez zaigu gustagarri edertasuna; atsegina guztioi eta berez gogo dugun grina dugu; zoriontsu izatea da berriz bakoitzaren helbururik opagarriena. Gure sentimendu berezko hauen arabera behar luke aritu gure funtzionamenduak. Zerk

gaitu osteras erasokor bihurtzen, zerk hain basati, hain gaito? Zein erreakzio dongek bihurtzen gaitu zital, errukigabeko eta anker? Zerk garamatza on eta eder eta maitagarri zaiguna hondatzera, suntsitzera, oinazetzeraz, gorrotatzera?

Gure portaera antzemanezina da, susmaezina, aldakorra eta ikaragarria. Gure portaera, makinek eta landareek eta animaliek bere ez duten erreakzio ezkutatu, misterioitsu, kontradiktorio eta deskontzertagarrien arabera da.

Nire aurreiritziak zirela-eta larunbatera arte irakurri gabe utzi nuen poetaren hitz hauekin baretu nintzen. Eta itsaso galduren bateko dortoka bat izatea desiratu nuen. Inurria. Balea. Gizakia ez eta beste edozer. Egunen batean desagertuko gara eta esango dute: a ze bakea eman dutena.